

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 31.10.2017
COM(2017) 637 final

2015/0288 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om visse aspekter af aftaler om ølinesalg og andre former for fjernsalg af varer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2017) 354 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Den 9. december 2015 vedtog Kommissionen et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om visse aspekter af aftaler om levering af digitalt indhold¹ og et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om visse aspekter af aftaler om onlinesalg og andre former for fjernsalg af varer². Formålet med disse forslag er at fremme væksten gennem oprettelsen af et ægte digitalt indre marked, som vil gavne både forbrugere og virksomheder ved at afskaffe de største aftaleretlige hindringer for grænseoverskridende handel.

Med dette ændrede forslag foreslår Kommissionen at udvide anvendelsesområdet for forslaget til direktiv om visse aspekter af aftaler om onlinesalg³ og andre former for fjernsalg af varer til også at omfatte direkte salg.

I lyset af den kraftige forretningsmæssige og tekniske udvikling som følge af digitaliseringen ønskede Kommissionen i det oprindelige forslag hurtigt at få afskaffet hindringerne for grænseoverskridende handel. Den fremlagde derfor som højeste prioritet et forslag, der udelukkende vedrørte onlinesalg og andre former for fjernsalg af varer. I den meddelelse, som ledsagede forslaget, påpegede Kommissionen, at "*[e]n distributionsmodel med samtidig online- og offlinesalg bliver stadig vigtigere, og derfor vil Kommissionen tage de nødvendige skridt for at ensrette bestemmelserne for hhv. online- og offlinesalg af varer. Den vil sikre, at forbrugere og virksomheder kan være trygge ved sammenhængende lovgivningsrammer [...]*".⁴ For at garantere denne sammenhæng meddelte Kommissionen, at den ville forsyne lovgiverne med data vedrørende direkte salg, som den var i færd med at indsamle i forbindelse med Refit-gennemgangen af EU's vigtigste forbrugerlovgivning, der bl.a. omfattede direktiv 1999/44/EF om forbruger køb og garantier⁵. I meddelelsen påpegede Kommissionen endvidere, at "*lovgiverne kan anvende disse konklusioner i det videre arbejde med forslaget om onlinesalg af varer, f.eks. ved at udvide dets anvendelsesområde*".⁶ De relevante data, som blev indsamlet af Kommissionen i forbindelse med Refit-gennemgangen, blev videregivet til lovgiverne i august/september 2016 og efterfølgende offentliggjort i maj 2017⁷.

Under drøftelserne om forslaget i Europa-Parlamentet og i Rådet har de to institutioner understreget behovet for sammenhængende regler for fjernsalg og direkte salg. Europa-Parlamentets ordførere for forslaget om onlinesalg og andre former for fjernsalg fra både det korresponderende udvalg (Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse — IMCO) og det associerede udvalg (Retsudvalget — JURI) har fremsat ændringsforslag, der udvider det oprindelige forslags anvendelsesområde til at omfatte alle former for salg, der aftales mellem en sælger og en forbruger. I den forbindelse anmodede IMCO Europa-Parlamentets Forsknings tjeneste om at foretage en forudgående konsekvensanalyse for at undersøge

1 COM(2015) 634 final.

2 COM(2015) 635 final.

3 I denne begrundelse skal "onlinesalg" forstås som "onlinesalg og andre former for fjernsalg".

4 COM (2015) 633 final, s.8.

5 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbruger køb og garantier i forbindelse hermed (EFT L 171 af 7.7.1999, s. 12).

6 COM (2015) 633 final, s.8.

7 SWD(2017) 209 final. Rapporten om Refit-gennemgangen af forbruger- og markedsføringslovgivningen samt de eksternt udarbejdede baggrundsundersøgelser kan hentes på http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=59332&ticket=ST-25614682-e2tNLEtewXUap6Gbc0Wzg4NGelXRUC7OXD3BkwIM0NNPzQKuVog4GztcwvMf4lakPH7hLHq5ol9Z1Qp4vLHcpm-Jj71zxYb8yr4dh9M8XMrC8-AOP82AjNmHaQXuUINLKghPW4zVloMFwYYx6y0wJxqAl.

konsekvenserne af ændringerne. Europa-Parlamentets konsekvensanalyse blev offentliggjort den 14. juli 2014, og konklusionerne heri bekræfter behovet for sammenhængende regler for alle former for salg, som vil gavne både forbrugere og virksomheder⁸.

På det uformelle møde i Rådet for Retlige og Indre Anliggender den 7. juli 2017 såvel som i Gruppen vedrørende Civilretlige Spørgsmål (aftaleret) har et stort flertal af medlemsstaterne udtrykt betænkeligheder ved den retlige fragmentering, der følger af særskilte ordninger for henholdsvis fjernsalg og direkte salg af varer, og anført, at reglerne for salg af varer bør være de samme uanset salgskanal. Adskillige medlemsstater har således udtrykt ønske om, at Kommissionen fremsætter et ændret forslag med henblik på at udvide anvendelsesområdet til også at omfatte direkte salg.

Formålet med det ændrede forslag er samtidig at gøre passende fremskridt på et af de centrale områder i strategierne for det indre marked i overensstemmelse med Det Europæiske Råds konklusioner: I juni 2016 opfordrede Det Europæiske Råd til at "*de forskellige strategier [...] for det indre marked [...] færdiggøres og gennemføres senest i 2018.*"⁹ Og i juni 2017 understregede Det Europæiske Råd, at "*der er behov for en yderligere indsats fra EU's og dets medlemsstats side for at nå ambitionsniveauet som afspejlet i konklusionerne fra juni 2016 for det indre marked [...] Rådet vil aflægge rapport til Det Europæiske Råds møde i juni 2018 om fremskridtene med at uddybe, gennemføre og håndhæve det indre marked i alle dets aspekter.*"¹⁰

Dette ændrede forslag, som udvider det oprindelige forslags anvendelsesområde til også at omfatte direkte salg, er Kommissionens reaktion på udviklingen i de interinstitutionelle forhandlinger, og det tager hensyn til resultaterne af Refit-gennemgangen¹¹ samt af den konsekvensanalyse, der blev udarbejdet af Europa-Parlamentets Forskningstjeneste som nærmere beskrevet i det arbejdsdokument, der ledsager ændringsforslaget¹².

• Forslagets begrundelse og formål

I den konsekvensanalyse, der blev udarbejdet i forbindelse med det oprindelige forslag, blev der redegjort for de problemer, som både forbrugere og virksomheder står over for som følge af særskilte nationale aftaleregler. Fremgangsmåden med minimumsharmonisering i direktivet om forbrugerkøb og garantier tilskynder hverken forbrugerne til at foretage køb i andre EU-lande eller virksomhederne til at sælge til andre EU-lande¹³. Det forhindrer forbrugerne og virksomhederne i at høste alle fordelene ved det indre marked. Evalueringen i forbindelse med Refit-gennemgangen bekræftede, at der er behov for ensartede regler på området, som anvendes for både fjernsalg og direkte salg¹⁴.

Skønt forbrugerne, siden Kommissionen vedtog forslaget, har fået øget tillid til onlinekøb på tværs af grænserne (som i øvrigt udgør størstedelen af den grænseoverskridende handel med forbrugsvarer), er forbrugertilliden stadig meget lavere end ved køb i hjemlandet¹⁵. En af forbrugernes største betænkeligheder i forbindelse med grænseoverskridende e-handel er

8 http://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_STU%282017%29603258.

9 EUCO 26/16, http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244643506_en.pdf.

10 EUCO 8/17, http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2017/6/47244661590_en.pdf.

11 SWD(2017) 209 final, "Report of the Fitness Check of consumer and marketing law".

12 SWD (2017) 354 final, "Impacts of fully harmonised rules on contracts for the sales of goods".

13 SWD(2017) 209 final, "Report of the Fitness Check of consumer and marketing law", s. 78.

14 SWD(2017) 209 final, "Report of the Fitness Check of consumer and marketing law", s. 62-65.

15 72,4 % af forbrugerne føler sig trygge ved at foretage køb i hjemlandet, mens 57,8 % er trygge ved at foretage grænseoverskridende køb. Jf. Consumer Conditions Scoreboard–2017 Edition, som kan findes på http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=117250.

usikkerheden omkring deres vigtigste aftalemæssige rettigheder¹⁶. Samtidig har den øgede forbrugertillid ikke givet anledning til en tilsvarende stigning i faktiske køb på tværs af grænserne¹⁷.

Virksomhedernes tillid til grænseoverskridende salg er endnu ikke steget. Ifølge den seneste EU-dækkende undersøgelse (2016) anfører 58 % af alle detailhandlere i EU, at de føler sig trygge ved at sælge over internettet. Dog føler kun 28 % sig trygge ved at sælge over internettet til andre EU-lande, mens 30 % anfører, at de udelukkende føler sig trygge ved at sælge til kunder i deres hjemland¹⁸. Den hindring for grænseoverskridende salg, som forskellene i nationale aftaleregler udgør ifølge den konsekvensanalyse, der ledsagede det oprindelige forslag, bekræftes af disse nye data: For de detailhandlere, der i dag sælger over internettet, vedrører to ud af de fire største hindringer for grænseoverskridende handel forskelle i nationale aftaleregler (38,1 %) og forskelle i nationale regler om forbrugerbeskyttelse (37,4 %)¹⁹. Disse betænkeligheder giver sig udtryk i et vedvarende lavt niveau for de detailhandelndes anvendelse af e-handel på tværs af grænserne²⁰.

Forskellene i nationale aftaleregler påvirker også virksomheder og forbrugere ved direkte salg på tværs af grænserne: Ifølge den analyse, der blev foretaget som led i Refit-gennemgangen af EU's forbruger- og markedsføringslovgivning, betragter 42 % af de detailhandlere, som sælger direkte, og 46 % af de detailhandlere, som beskæftiger sig med fjernsalg, omkostningerne til efterlevelse af divergerende forbrugerbeskyttelses- og aftaleregler som væsentlige hindringer for deres grænseoverskridende salg²¹. Den seneste Refit-gennemgang viser desuden, at 72 % af forbrugerne betragter forskellene i deres rettigheder i forbindelse med køb af defekte varer som en vigtig eller meget vigtig faktor, når de overvejer at foretage et direkte køb i et andet EU-land²².

Det oprindelige forslag havde derfor til formål at fjerne de vigtigste aftaleretlige hindringer for grænseoverskridende handel og således løse de problemer, som virksomheder og forbrugere oplever på grund af komplekse retsregler, og at afskaffe de omkostninger, som virksomhederne har som følge af forskelle i aftaleretten.

Dette ændrede forslag, som gælder for alle former for salg, har samme formål og bidrager i endnu højere grad til målet, eftersom erhvervsdrivende, der beskæftiger sig med eller overvejer at beskæftige sig med direkte salg på tværs af grænserne, også er ramt af usikkerhed og omkostninger som følge af forskellige nationale aftaleregler, hvilket i sidste ende fører til mindre salg på tværs af grænserne såvel som mindre udvalg og mindre konkurrencedygtige priser for forbrugerne. Samtidig forhindrer dette ændrede forslag, at erhvervsdrivende, der beskæftiger sig med både fjernsalg og direkte salg i hjemlandet, påvirkes negativt på grund af særskilte nationale aftaleregler for forskellige salgskanaler. Forslaget imødegår således tendensen med øget salg ad flere kanaler og er i trit med markedsudviklingen for både forbrugere og virksomheder.

16 Europa-Kommissionen, "Consumer survey identifying the main cross-border obstacles to the DSM and where they matter most", 2015.

17 2017-udgaven af Consumer Conditions Scoreboard.

18 "Survey on retailers' attitudes towards cross-border trade and consumer protection 2016", s.120.

19 "Survey on retailers' attitudes towards cross-border trade and consumer protection 2016", s.123-124. Disse hindringer var de to største næst efter "øget risiko for svig og manglende betaling ved salg på tværs af grænserne" (39,7 %) og "forskelle i nationale skatteregler" (39,6 %).

20 "Survey on retailers' attitudes towards cross-border trade and consumer protection 2016", s.105.

21 SWD(2017) 209 final, "Report of the Fitness Check of consumer and marketing law", s. 100-101.

22 SWD(2017) 209 final, "Report of the Fitness Check of consumer and marketing law", s. 100.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

De vigtigste materielle bestemmelser i det ændrede forslag vedrører de væsentligste forskelle i de nationale ufravigelige forbrugerregler, der følger af medlemsstaternes anvendelse af minimumsharmoniseringsreglerne i direktivet om forbruger køb og garantier. Det er netop disse væsentlige forskelle i de nationale regler, som påvirker de erhvervsdrivendes beslutning om, hvorvidt og i hvilket omfang de skal sælge varer på tværs af grænserne. Forslaget tager udgangspunkt i reglerne i direktivet om forbruger køb og garantier, som foreslås ophævet, men det indfører en fuld harmonisering af betingelserne for varens overensstemmelse med aftalen, hierarkiet af forbrugernes beføjelser og reglerne for udøvelse af disse beføjelser.

Forslaget supplerer gældende horisontal forbrugerbeskyttelseslovgivning, særligt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder²³. De to retsakter vil ikke overlappe hinanden, men i stedet supplere hinanden, idet direktiv 2011/83/EU primært indeholder bestemmelser vedrørende oplysningskrav forud for indgåelsen af aftaler, fortrydelsesret ved aftaler om fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted samt regler om levering af varer og risikoens overgang, mens forslaget om aftaler om salg af varer indfører regler vedrørende varenes overensstemmelse med aftalen, forbrugernes beføjelser i tilfælde af manglende overensstemmelse og reglerne for udøvelse af disse beføjelser. Forslaget er også i overensstemmelse med resultatet af Refit-gennemgangen af EU's forbruger- og markedsføringslovgivning²⁴.

Forslaget suppleres desuden af sektorspecifik EU-lovgivning såsom lovgivningen om miljøvenligt design²⁵ eller energimærkning²⁶ samt deres gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter, som fastlægger produktspecifikke holdbarhedskrav.

Endelig er forslaget i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område²⁷ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I)²⁸, som indeholder regler for valg af værneting og lovvalg.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget indgår i de foranstaltninger, som Kommissionen foreslog i sin meddelelse om en omfattende tilgang til stimulering af grænseoverskridende e-handel for europæiske borgere og virksomheder²⁹. Hver enkelt foranstaltning bidrager væsentligt til at stimulere den grænseoverskridende e-handel i Europa, og kombineret set udgør de en pakke af komplementære elementer, som skal til for at få det fulde udbytte af øget e-handel på tværs af grænserne. Navnlig bør en fuldstændig harmonisering af de væsentligste nationale

23 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

24 SWD(2017) 209 final, "Report of the Fitness Check of consumer and marketing law".

25 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10).

26 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 1).

27 EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1.

28 EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6.

29 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en omfattende tilgang til stimulering af grænseoverskridende e-handel for europæiske borgere og virksomheder (COM(2016) 320 final).

aftaleretlige bestemmelser lette anvendelsen af den foreslåede forordning om geoblokering³⁰, eftersom det vil fjerne de vigtigste årsager til, at virksomheder geoblokerer.

Det ændrede forslag er i overensstemmelse med forslaget til direktiv om levering af digitalt indhold. Begge initiativer spiller en stor rolle med hensyn til at frigive potentialet i det digitale indre marked, og det ændrede forslag er en vigtig del af pakken, eftersom salg af varer tegner sig for mere end 80 % af den samlede grænseoverskridende handel³¹.

I meddelelsen om midtvejsevalueringen af gennemførelsen af strategien for det digitale indre marked³² opfordrede Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet til hurtigt at vedtage alle de foreslåede foranstaltninger i betragtning af behovet for at afskaffe de tilbageværende hindringer og således realisere et velfungerende digitalt indre marked.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Det ændrede forslag har hjemmel i artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og dets formål er at gennemføre det indre marked og gøre det mere velfungerende.

Som anført i første afsnit har den minimumsharmonisering, der blev indført med direktivet om forbruger køb og garantier, givet anledning til særskilte forbruger aftaleregler, fordi de nationale ufravigelige regler går videre end de minimumsstandards, der blev fastlagt i direktivet³³. Disse forskelle skaber hindringer for den grænseoverskridende handel og har derfor en direkte indvirkning på det indre markeds gennemførelse og virkemåde og begrænser konkurrencen. Med forslaget fjernes de hindringer for udøvelsen af grundlæggende frihedsrettigheder, der følger af de konstaterede forskelle, navnlig hvad angår ekstra transaktionsomkostninger ved grænseoverskridende transaktioner og forbrugernes manglende tillid til deres rettigheder ved køb i andre EU-lande. Alle disse forhold påvirker direkte det indre markeds gennemførelse og virkemåde og begrænser konkurrencen, og viser, at minimumsharmoniseringen i direktivet om forbruger køb og garantier ikke var tilstrækkeligt til at håndtere de aspekter ved grænseoverskridende salg af forbrugsvarer inden for Unionen, der vedrører det indre marked.

Ved at ophæve minimumsharmoniseringen i direktivet om forbruger køb og garantier og erstatte direktivet med et nyt direktiv, der sikrer en fuldstændig harmonisering og udvider anvendelsesområdet til at omfatte både fjernsalg og direkte salg, vil der blive skabt sammenhængende retsregler, som understøtter et velfungerende indre marked. Forslaget vil garantere et generelt højt forbrugerbeskyttelsesniveau i EU gennem et enkelt sæt fuldt ud harmoniserede ufravigelige regler, som opretholder og i visse tilfælde forbedrer det

30 Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om imødegåelse af geoblokering og andre former for forskelsbehandling på grundlag af kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted i det indre marked og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (COM(2016) 289 final).

31 Jf. konsekvensanalysen, som ledsager forslagene vedrørende digitalt indhold (SWD(2015) 274 final, s. 5).

32 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om midtvejsevalueringen af gennemførelsen af strategien for det digitale indre marked — Et forbundet digitalt indre marked for alle (COM(2017) 228 final).

33 Disse oplysninger beror hovedsageligt på medlemsstaternes indberetninger til Kommissionen i henhold til artikel 32 og 33 i direktiv 2011/83/EU om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og direktiv 1999/44/EF. De fulde indberetninger kan tilgås via: http://ec.europa.eu/consumers/consumer_rights/rights-contracts/directive/notifications/index_en.htm.

beskyttelsesniveau, som forbrugerne er sikret i dag i henhold til det gældende direktiv om forbruger køb og garantier.

- **Nærhedsprincippet**

Det ændrede forslag er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union.

Målsætningen om at fjerne hindringerne i forbruger aftalelovgivningen og således understøtte det indre marked til fordel for virksomheder og forbrugere kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne. Reglerne om salg af varer i direktivet om forbruger køb og garantier er minimumsharmoniseringsregler, og medlemsstaterne har derfor mulighed for at gennemføre dem forskelligt. Det har medført forskellige nationale regler og dermed transaktionsomkostninger i forbindelse med salg på tværs af grænserne. Kun en koordineret indsats på europæisk plan, som er rettet mod at fjerne de eksisterende forskellige nationale tilgange til EU-forbrugerlovgivningen ved hjælp af fuld harmonisering, kan bidrage til gennemførelsen af det indre marked ved at løse dette problem.

Et initiativ på EU-niveau vil sikre, at der udvikles en sammenhængende forbruger aftalelovgivning, og samtidig sørge for, at alle forbrugere i EU nyder det samme høje forbruger beskyttelsesniveau. Det vil skabe retssikkerhed for virksomheder, der ønsker at sælge varer i andre medlemsstater. Dette resultat opnås alene gennem en indsats på EU-niveau. Forslaget vil føre til en fuld harmonisering af visse centrale mangelsbeføjelser inden for forbruger aftaleretten samt af betingelserne for udøvelsen af disse. Dermed skabes et fælles sæt regler, der sikrer det samme høje forbruger beskyttelsesniveau i hele EU, uanset om det drejer sig om indenlandsk eller grænseoverskridende handel eller om fjernsalg eller direkte salg, og det giver de erhvervsdrivende mulighed for at sælge til forbrugere i samtlige medlemsstater på de samme aftalevilkår. Forslaget vil således nedbringe de erhvervsdrivendes efterlevelselsesomkostninger væsentligt og samtidig sikre et generelt højt forbruger beskyttelsesniveau i EU og øge forbrugernes velfærd gennem et større udvalg af varer og lavere priser.

Som det også fremgår af den konsekvensanalyse, der blev bestilt af Europa-Parlamentet, vil en indsats på EU-plan, og navnlig en indsats, der også omfatter direkte salg, være mere effektiv end en indsats på nationalt plan. I alle de udtalelser, der er modtaget fra nationale parlamenter i forbindelse med forslaget om onlinesalg og andre former for fjernsalg, blev der udtrykt modstand mod indførelsen af særskilte regler for henholdsvis fjernsalg og direkte salg af varer³⁴.

Fremgangsmåden med en fuld harmonisering har allerede vist sig at fungere inden for EU's forbruger beskyttelseslovgivning, f.eks. gennem bestemmelserne i direktiv 2011/83/EU, som sikrer et enkelt sæt ensartede forbrugerrettigheder for alle forbrugere i Den Europæiske Union, der fortolkes og håndhæves ensartet i samtlige medlemsstater.

Forslaget vil desuden skabe et solidt retsgrundlag for koordinerede håndhævelsesforanstaltninger i henhold til forordningen³⁵ om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbruger beskyttelse, og disse

34 Parlaterne i DE, CZ, IE, FR, IT, LU, NL, AT, PT og RO fremsendte udtalelser. Disse kan hentes på http://ec.europa.eu/dgs/secretariat_general/relation/relation_other/npo/index_en.htm.

35 Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbruger beskyttelse (EUT L 364 af 9.12.2004).

håndhævelsesforanstaltninger vil i høj grad blive lettet ved hjælp af de foreslåede ensartede og fuldt ud harmoniserede regler. Dette vil styrke håndhævelsen af EU-lovgivningen til gavn for EU's forbrugere. Dette resultat opnås alene gennem en indsats på EU-niveau.

- **Proportionalitetsprincippet**

Det ændrede forslag er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, idet forslaget ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for nå målene.

Forslaget harmoniserer ikke alle aspekter af aftaler om salg af varer. Det fokuserer alene på yderligere at harmonisere udvalgte centrale ufravigelige forbrugerretlige rettigheder på EU-niveau, der er afgørende for grænseoverskridende transaktioner, som interesserede parter har konstateret udgør hindringer for handelen, og som er nødvendige for at opbygge forbrugertilliden. Desuden vil valget af et direktiv — frem for en forordning — medføre væsentligt mindre indblanding i de nationale regler (jf. "Valg af retsakt" nedenfor).

- **Valg af retsakt**

Valget af retsakt stiller medlemsstaterne frit til at tilpasse direktivet ind i deres nationale lovgivning, samtidig med at det sikrer enkle og moderne regler, der fjerner aftaleretlige hindringer, skaber lige vilkår for virksomhederne og samtidig sikrer, at forbrugerne nyder et højt forbrugerbeskyttelsesniveau i hele EU.

En forordning ville kræve en langt mere detaljeret og omfattende ordning end et direktiv, idet virkningerne heraf er umiddelbart gældende. Dette ville medføre betydeligt mere indblanding i de nationale regler.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interesserede parter**

Høringsforløb

Forud for det oprindelige forslag blev der afholdt omfattende høringer, både offentligt tilgængelige og af mere målrettet karakter. Kommissionen ønskede at indhente et bredt og afbalanceret udsnit af synspunkter ved at give alle relevante parter (virksomheder, forbrugere, nationale myndigheder, jurister og universitetsfolk) muligheden for at blive hørt³⁶. Resultatet af disse høringer kan findes i COM(2015) 635 final.

Efter at det oprindelige forslag blev vedtaget, afholdt Kommissionen yderligere høringer af interesserede parter i forbindelse med Refit-gennemgangen, som også vedrørte direktivet om forbruger køb og garantier og tog hensyn til synspunkterne vedrørende forslaget om onlinesalg og andre former for fjernsalg af varer. De interesserede parter blev bl.a. inddraget ved hjælp af en åben onlinehøring mellem maj og september 2016, adskillige målrettede høringsaktiviteter arrangeret af eksterne kontrahenter som led i udarbejdelsen af baggrundsundersøgelser mellem april 2016 og januar 2017 samt drøftelser inden for en særlig ekspertgruppe af berørte parter bestående af de vigtigste europæiske og nationale forbruger-

36

Læs mere om høringerne på http://ec.europa.eu/justice/newsroom/contract/opinion/index_en.htm.

og erhvervsorganisationer. Resultatet af disse høringer kan findes i SWD(2015) 209 final samt i baggrundsundersøgelsen vedrørende fordelene og ulemperne ved minimumsharmoniseringen i direktivet om forbruger køb og garantier og ved en potentiel fuld harmonisering og ensretning af EU-reglerne for forskellige salgskanaler³⁷.

De interesserede parter har gentagne gange understreget behovet for at bevare sammenhængen mellem forbruger aftalereglerne for henholdsvis fjernsalg og direkte salg. I forbindelse med høringen forud for vedtagelsen af forslagene om digitalt indhold advarede de deltagende medlemsstater samt erhvervs- og forbrugerorganisationer mod de negative konsekvenser af mulige forskelle i reglerne for henholdsvis fjernsalg og direkte salg af varer. Førnævnte undersøgelse³⁸, der blev foretaget som led i Refit-gennemgangen, bekræftede ligeledes, at såvel de offentlige myndigheder som erhvervs- og forbrugerorganisationerne går stærkt ind for ét enkelt sæt regler for fjernsalg og direkte salg til forbrugere. Det vil ifølge dem øge gennemsigtigheden, nedbringe kompleksiteten og gøre systemet mere forståeligt for både forbrugere og erhvervsdrivende. Det vil desuden gøre det lettere at købe og sælge på tværs af grænserne, øge konkurrencen, nedbringe de erhvervsdrivendes efterlevelseseomkostninger og mindske priserne til fordel for forbrugerne.

• **Konsekvensanalyse**

Der blev foretaget en konsekvensanalyse i forbindelse med det oprindelige forslag, og både rapporten og resuméet heraf blev offentliggjort sammen med forslaget³⁹.

I det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager det ændrede forslag, har Kommissionen suppleret konsekvensanalysen med en analyse af de resultater og data, der er indsamlet i forbindelse med Refit-gennemgangen, idet den også har taget hensyn til den konsekvensanalyse, der blev udarbejdet af Europa-Parlamentets Forskningstjeneste⁴⁰. Kommissionen har desuden undersøgt de seneste data, som blev offentliggjort i 2017-udgaven af "Consumer Conditions Scoreboard", og som bygger på udvalgte repræsentative spørgeundersøgelser af forbrugere og detailhandlende i samtlige EU-lande⁴¹. I arbejdsdokumentet redegøres der udførligt for konsekvenserne af fuldt harmoniserede aftaleregler for salg af varer for virksomhederne, forbrugerne og i sidste ende for medlemsstaterne og EU's digitale og indre marked.

Ifølge Kommissionens undersøgelse medfører forskellene i de nationale regler, der gennemfører direktivet om forbruger køb og garantier, problemer for både fjernsalg og direkte salg. Udvalget for Forskriftskontrol afgav den 2. maj 2017 en positiv udtalelse om Refit-gennemgangen⁴², hvori det tilslutter sig Kommissionens politikvalg i forslaget om fjernsalg af varer og understreger, at en sammenhængende lovgivning vedrørende fjernsalg og direkte salg samlet set vil have en positiv indvirkning på forbrugerne og virksomhederne i det indre marked⁴³.

37 http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=59332.

38 "Study on the costs and benefits of the minimum harmonisation under the Consumer Sales and Guarantees Directive 1999/44/EC and of potential full harmonisation and alignment of EU rules for different sales channels", s.44.

39 Konsekvensanalyserapporten og resuméet findes på http://ec.europa.eu/justice/contract/digital-contract-rules/index_en.htm.

40 SWD (2017) 354 final, "Impacts of fully harmonised rules on contracts for the sales of goods".

41 2017-udgaven af Consumer Conditions Scoreboard.

42 2016/JUST/023, som kan findes på https://ec.europa.eu/info/publications/fitness-check-consumer-and-marketing-law_en.

43 Resumé af undersøgelsen af fordelene og ulemperne ved minimumsharmoniseringen i direktivet om forbruger køb og garantier og ved en potentiel fuld harmonisering af udvalgte områder inden for forbrugerbeskyttelse.

- **Grundlæggende rettigheder**

Det ændrede forslag vil have en positiv indvirkning på en række rettigheder, som er beskyttet i henhold til EU's charter om grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 38 om forbrugerbeskyttelse og artikel 16 om friheden til at oprette og drive egen virksomhed.

Et enkelt sæt fuldt ud harmoniserede regler for fjernsalg og direkte salg af varer vil sikre et fuldt ud harmoniseret højt forbrugerbeskyttelsesniveau i hele EU i overensstemmelse med artikel 38 i chartret om grundlæggende rettigheder ved at give forbrugerne klare og specifikke rettigheder, når de køber varer i deres hjemland eller fra andre medlemsstater. Skønt reglerne vil erstatte de gældende nationale regler for varer, hvilket risikerer at nedbringe niveauet af forbrugerbeskyttelse i nogle medlemsstater på enkelte punkter, opvejes dette af en øget forbrugerbeskyttelse på andre punkter i forhold til de gældende nationale regler.

Et enkelt sæt fuldt ud harmoniserede regler for fjernsalg og direkte salg af varer vil desuden bidrage til at virkeliggøre målsætningen i artikel 16, idet virksomhederne vil have lettere ved at sælge varer i EU. Dermed vil det blive lettere for dem at udvide deres forretning.

Endelig kan klare aftaleretlige rettigheder bidrage til målet i artikel 47 (adgang til effektive retsmidler), fordi det vil øge muligheden for at udøve retten til adgang til effektive retsmidler ved en domstol. De nye regler bør afklare, hvilke retsmidler der er adgang til i tilfælde af tvister.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Det ændrede forslag har ingen virkninger for budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Det ændrede forslag udvider det oprindelige forslags anvendelsesområde, som var begrænset til onlinesalg og andre former for fjernsalg, så det nu også omfatter direkte salg. Ændringerne af det oprindelige forslag vedrører de tekniske tilpasninger, der er nødvendige for at udvide forslagets anvendelsesområde og ophæve direktiv 1999/44/EF, dvs. fjernelsen af alle henvisninger til "onlinesalg og andre former for fjernsalg", tilføjelsen af en bestemmelse om ophævelse af direktiv 1999/44/EF, indførelsen af en tidsmæssig præcisering af, hvilke aftaler der vil være omfattet af gennemførelsesforanstaltningerne i det ændrede forslag, samt tilføjelsen af udvalgte bestemmelser fra direktiv 1999/44/EF, som er nødvendige for at fuldende det nye direktiv efter ophævelsen af direktiv 1999/44/EF, f.eks. definitionen af "producent". Endelig indføres der en række tekniske ændringer, som skal gøre lovgivningsteksten mere sammenhængende og klar.

Ændringerne vedrører betragtning 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 21, 22, 23, 26, 28, 30, 34, 37, 38 og 42. Den tidligere betragtning 4 er blevet slettet, og de tidligere betragtninger 5, 6 og 7 er blevet til henholdsvis betragtning 4, 5 og 6, mens der er indført en ny betragtning 7. Ændringerne af lovgivningsteksten vedrører artikel 1, 2, 15 og 19, mens der indføres en ny artikel 20 og 21. De tidligere artikler 20, 21 og 22 er blevet ændret til henholdsvis artikel 22, 23 og 24.

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV**om visse aspekter af aftaler om ølinesalg og andre former for fjernsalg af varer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁴⁴,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at forblive konkurrencedygtig på de globale markeder er Den Europæiske Union nødt til at forbedre det indre markeds virkemåde og finde et svar på de mange udfordringer, som en stadig mere teknologistyret økonomi skaber i dag. Strategien for det digitale indre marked⁴⁵ fastlægger en omfattende ramme, der fremmer integrationen af en digital dimension i det indre marked. Den første søjle i strategien tackler fragmenteringen af den indbyrdes EU-handel ved at tage hånd om alle de største hindringer for udviklingen af grænseoverskridende e-handel, som er den kanal, der tegner sig for langt størsteparten af virksomhedernes grænseoverskridende salg af varer til forbrugerne.
- (2) For at ~~fremme sikre et velfungerende et ægte digitalt~~ indre marked er der behov for at harmonisere visse aspekter af aftaler om salg af varer med udgangspunkt i et højt forbrugerbeskyttelsesniveau.
- (3) E-handel er ~~den primære drivkraft en af de største drivkræfter~~ for vækst ~~på det digitale i det~~ indre marked. Men e-handlens vækstpotentiale er imidlertid langt fra udnyttet til fulde. For at styrke EU's konkurrenceevne og skabe vækst er Unionen nødt til at handle hurtigt og tilskynde de økonomiske aktører til at frigøre det ~~digitale~~ indre markeds fulde potentiale. Det ~~digitale~~ indre markeds fulde potentiale kan kun frigøres, såfremt alle markedsdeltagere har let adgang til ølinesalg grænseoverskridende salg af varer, og tryk kan gennemføre herunder e-handelstransaktioner. De aftaleretlige regler, som ligger til grund for markedsdeltagernes transaktioner, er blandt de vigtigste faktorer, der påvirker virksomhedernes beslutninger om, hvorvidt de skal udbyde varer

44 EUT C 264 af 20.7.2016, s. 57.

45 COM(2015) 192 final.

online på tværs af grænserne. De aftaleretlige regler har desuden betydning for, hvorvidt forbrugerne er villige til at tage denne form for køb til sig og have tillid til den.

- (4) ~~Selv om onlinesalg af varer tegner sig for langt størstedelen af fjernsalg i EU, bør dette direktiv omfatte alle fjernsalgskanaler, herunder telefon og postordresalg, med henblik på at undgå uberettiget konkurrenceforvridning og for at skabe lige vilkår for alle virksomheder inden for fjernsalg.~~
- (54) EU-reglerne for ~~onlinesalg og andre former for fjern~~ salg af varer er stadig fragmenterede, selv om reglerne om oplysningskrav forud for indgåelsen af aftalen, fortrydelsesret ved aftaler om fjernsalg og leveringsbetingelser allerede er fuldt ud harmoniserede. Andre vigtige kontraktforhold, f.eks. betingelser for overensstemmelse, beføjelser i tilfælde af mangler og reglerne for udøvelse af disse beføjelser, er i dag underlagt minimumsharmonisering i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF⁴⁶. Medlemsstaterne har haft mulighed for at være mere vidtgående end EU-standarderne og indføre regler, der sikrer et endnu højere forbrugerbeskyttelsesniveau. I denne forbindelse har de tilpasset forskellige forhold i forskelligt omfang. Dermed er der væsentlige forskelle i de nationale bestemmelser, der gennemfører ~~EU-lovgivningen om forbrugeraftaler~~ direktiv 1999/44/EF, for så vidt angår centrale forhold ~~af købsaftalen~~, f.eks. fraværet eller tilstedeværelsen af et hierarki af beføjelser, den lovbestemte garantis varighed, den omvendte bevisbyrdes varighed eller underretningen af sælger om mangler.
- (65) De nuværende forskelle kan være til skade for virksomheder og forbrugere. I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008⁴⁷ skal erhvervsdrivende, der retter deres virksomhed mod forbrugere i andre medlemsstater, tage højde for de ufravigelige forbrugeraftaleretlige regler på det sted, hvor forbrugeren har sit sædvanlige opholdssted. Da der er forskel på disse regler i medlemsstaterne, kan virksomhederne stå over for yderligere omkostninger. Derfor vil mange virksomheder formodentlig vælge blot at drive handel indenlands eller kun at eksportere til en eller to medlemsstater. Dette valg, der mindsker eksponeringen for omkostninger og risici i forbindelse med grænseoverskridende ~~e-handel~~ handel, resulterer i forspildte muligheder for at udvide virksomheden og for stordriftsfordele. Dette berører især små og mellemstore virksomheder.
- (76) Selv om forbrugerne som følge af forordning (EF) nr. 593/2008 nyder en høj grad af beskyttelse, når de ~~handler online eller foretager andre former for fjernkøb~~ køber i udlandet, har fragmenteringen desuden en negativ indvirkning på forbrugernes tillid til ~~e-handel~~ grænseoverskridende transaktioner. Omend der er flere faktorer, der bidrager til denne mistillid, er usikkerheden om de vigtigste aftalemæssige rettigheder en af de største bekymringer for forbrugerne. Denne usikkerhed gør sig gældende, uanset om forbrugerne er beskyttet af de ufravigelige forbrugeraftaleretlige regler i deres egen medlemsstat, når en sælger retter sin grænseoverskridende virksomhed mod dem, eller om forbrugerne indgår grænseoverskridende aftaler med en sælger, uden at den pågældende sælger udøver sin erhvervsmæssige virksomhed i forbrugers medlemsstat.

46 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbruger køb og garantier i forbindelse hermed (EFT L 171 af 7.7.1999, s. 12).

47 Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6).

- (7) Skønt onlinesalg af varer tegner sig for langt størstedelen af de grænseoverskridende salg i Unionen, har forskellene i nationale aftaleregler samme betydning for detailhandlende, der beskæftiger sig med fjernsalg, som for detailhandlende, der beskæftiger sig med direkte salg, og de forhindre dem i at udvide på tværs af grænserne. Dette direktiv bør omfatte alle salgskanaler for at skabe lige forretningsvilkår for alle virksomheder, som sælger varer til forbrugere. Ved at fastlægge ensartede regler for alle salgskanaler bør dette direktiv sikre, at der ikke opstår forskelle, der kan påføre det stigende antal detailhandlende i EU, som opererer via flere kanaler, en urimelig byrde. Behovet for sammenhængende regler for salg og garantier uanset salgskanal blev bekræftet i forbindelse med Refit-gennemgangen af EU's forbruger- og markedsføringslovgivning, som også omfattede direktiv 1999/44/EF⁴⁸.
- (8) For at afhjælpe disse problemer, som skyldes divergerende nationale regler, bør virksomheder og forbrugere kunne forlade sig på et enkelt sæt fuldt ud harmoniserede og målrettede regler for onlinesalg og andre former for fjernsalg af varer. Der er behov for ensartede regler om flere centrale forbrugerretlige forhold, som i henhold til den nuværende fremgangsmåde med minimumsharmonisering har resulteret i forskelle og handelshindringer i hele EU. Dette direktiv bør derfor ophæve direktiv 1999/44/EF om minimumsharmonisering og indføre fuldt ud harmoniserede regler for aftaler om salg af varer.
- (9) Fuldt ud harmoniserede forbrugerretlige regler vil gøre det lettere for erhvervsdrivende at udbyde deres produkter i andre medlemsstater. Virksomhedernes omkostninger vil blive nedbragt, idet de ikke længere vil være nødt til at tage højde for forskellige ufravigelige forbrugerretlige regler. Som følge af et stabilt aftaleretligt grundlag vil de få mere retssikkerhed i forbindelse med fjernsalg til andre medlemsstater.
- (10) Den øgede konkurrence mellem de erhvervsdrivende forventes at udmønte sig i, at forbrugerne får et større udvalg til mere konkurrencedygtige priser. Forbrugerne vil få et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og en øget forbrugervelfærd som følge af de målrettede og fuldt ud harmoniserede regler. Dette vil desuden øge deres tillid til den grænseoverskridende fjernhandel, navnlig onlinehandlen. Forbrugerne vil være mere tilbøjelige til at benytte sig af grænseoverskridende fjernhandel, hvis de ved, at de nyder de samme rettigheder i hele EU.
- (11) Dette direktiv omfatter regler for ~~onlinesalg og andre former for fjernsalg~~ af varer udelukkende i forbindelse med de centrale aftaleforhold, der er nødvendige for at overvinde aftaleretlige hindringer på det digitale indre marked. I den forbindelse skal reglerne om betingelser for overensstemmelse, forbrugernes beføjelser i tilfælde af mangler samt reglerne for udøvelsen af disse beføjelser harmoniseres fuldt ud, og forbrugerbeskyttelsesniveauet skal øges i forhold til direktiv 1999/44/EF.

48 Kommissionens arbejdsdokument {SWD(2017) 208 final}, "Report of the Fitness Check on Directive 2005/29/EC of the European Parliament and of the Council of 11 May 2005 concerning unfair business-to-consumer commercial practices in the internal market and amending Council Directive 84/450/EEC, Directives 97/7/EC, 98/27/EC and 2002/65/EC of the European Parliament and of the Council and Regulation (EC) No 2006/2004 of the European Parliament and of the Council ('Unfair Commercial Practices Directive'); Council Directive 93/13/EEC of 5 April 1993 on unfair terms in consumer contracts; Directive 98/6/EC of the European Parliament and of the Council of 16 February 1998 on consumer protection in the indication of the prices of products offered to consumers; Directive 1999/44/EC of the European Parliament and of the Council of 25 May 1999 on certain aspects of the sale of consumer goods and associated guarantees; Directive 2009/22/EC of the European Parliament and of the Council of 23 April 2009 on injunctions for the protection of consumers' interests; Directive 2006/114/EC of the European Parliament and of the Council of 12 December 2006 concerning misleading and comparative advertising".

- (12) Såfremt en aftale omfatter både salg af varer og levering af tjenesteydelser, skal dette direktivet i overensstemmelse med principperne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU⁴⁹ kun finde anvendelse på den del, der vedrører salg af varer.
- (13) Dette direktiv finder ikke anvendelse på varer som f.eks. cd'er og dvd'er, der integrerer digitalt indhold således, at varen udelukkende fungerer som et medium for det digitale indhold. Direktivet finder dog anvendelse på digitalt indhold, der er integreret i varer såsom husholdningsapparater eller legetøj, hvor det digitale indhold er inkorporeret således, at dets funktioner er underordnet varens primære funktioner, og det udgør en integreret del af varen.
- (14) Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes aftaleret på områder, der ikke er reguleret af dette direktiv. Derudover bør medlemsstaterne på visse områder, der reguleres af dette direktiv, frit kunne fastsætte de nærmere betingelser regler for visse af de aspekter, der ikke reguleres af dette direktiv, i det omfang disse ikke reguleres fuldt ud af dette direktiv: forbrugernes frist til at gøre deres rettigheder gældende og handelsmæssige garantier. Endelig bør medlemsstaterne for så vidt angår og sælgerens regresret frit kunne fastsætte de nærmere betingelser for udøvelsen af denne ret.
- (15) ~~Når b~~ Bestemmelserne i dette direktiv henviser til de samme begreber, skal de anvendes og fortolkes på en måde, der er forenelig med supplerer bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF og direktiv 2011/83/EU, således som de er blevet fortolket i retspraksis fastlagt af Den Europæiske Unions Domstol. Hovr Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU primært fastlægger bestemmelser vedrørende oplysningskrav forud for indgåelsen af aftaler, fortrydelsesret ved aftaler om fjernsalg og aftaler indgået uden for fast forretningssted samt regler om levering af varer og risikoens overgang, indfører nærværende direktiv regler vedrørende varernes overensstemmelse, forbrugernes beføjelser i tilfælde af manglende overensstemmelse og regler for udøvelse af disse beføjelser.
- (16) For den juridiske klarheds skyld ~~indeholder~~ bør dette direktivet indeholde en definition af en købsaftale. Denne definition ~~fastholder~~ bør fastslå, at aftaler om levering af varer, der skal tilvirkes eller fremstilles, herunder efter forbrugerens specifikationer, ligeledes er omfattet af dette direktivets anvendelsesområde.
- (17) For at skabe klarhed og sikkerhed for sælgere og forbrugere ~~skal~~ bør dette direktivet definere begrebet "aftale". Denne definition ~~er~~ bør være i tråd med de fælles traditioner i samtlige medlemsstater, idet den for, at der kan være tale om en aftale, kræver, at der foreligger en kontrakt indgået med den hensigt at skabe forpligtelser eller andre retsvirkninger.
- (18) For at finde en balance mellem kravet om retssikkerhed og en rimelig fleksibilitet med hensyn til retsreglerne skal der ved enhver henvisning til, hvad en person kan forvente, eller hvad der kan forventes af en person, forstås, hvad der med rimelighed kan forventes. Om noget er rimeligt, skal vurderes på et objektivt grundlag under hensyn til aftalens art og formål, sagens konkrete omstændigheder og parternes sædvane og praksis. Især den rimelige tid til afhjælpning eller omlevering skal vurderes på et objektivt grundlag under hensyn til varens egenskaber og manglens karakter.
- (19) For at gøre det klart, hvad forbrugeren kan forvente af varen, og hvad sælgeren hæfter for i tilfælde af, at denne ikke kan levere, hvad der forventes, er det afgørende at

⁴⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

harmonisere reglerne for varens overensstemmelse med aftalen fuldt ud. En kombination af subjektive og objektive kriterier bør beskytte de legitime interesser hos begge parter i en købsaftale. Varens overensstemmelse med aftalen vurderes under hensyn til ikke alene de betingelser, der er fastsat i aftalen — herunder oplysninger afgivet inden aftalens indgåelse, som udgør en integreret del af aftalen — men også visse objektive betingelser, som udgør standarderne for, hvad der normalt kan forventes af en vare, navnlig for så vidt angår formålsegnethed, emballage, installationsvejledning og normale egenskaber og ydeevne.

- (20) En lang række forbrugsvarer skal installeres, før de kan bruges på en nyttig måde af forbrugeren. Derfor skal mangler ved varen, der skyldes forkert installation, anses som misligholdelse af aftalen, hvis varen er installeret af sælgeren eller på sælgerens vegne, eller hvis varen er installeret af forbrugeren, og den forkerte installation skyldes en mangel ved installationsvejledningen.
- (21) Manglende overensstemmelse omfatter både materielle og retlige mangler. Tredjemands ret og andre retlige mangler kan i praksis hindre forbrugeren i at bruge varen i overensstemmelse med aftalen, hvis rettighedshaveren med rette tvinger forbrugeren til at ophøre med at krænke disse rettigheder. Derfor skal sælgeren sikre, at varen er fri for tredjemands ret, der kan hindre forbrugeren i at bruge varen i overensstemmelse med aftalen.
- (22) For at undgå omgåelse af ansvaret for mangler og sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau skal bør enhver fravigelse af de ufravigelige regler om kriterierne for overensstemmelse og ukorrekt installation, som er til skade for forbrugeren — selv om aftalefriheden, hvad angår betingelserne for varens overensstemmelse med aftalen, bør sikres — alene være gyldig, såfremt forbrugeren udtrykkeligt er blevet underrettet herom og udtrykkeligt har givet sit samtykke hertil ved aftalens indgåelse.
- (23) Det er vigtigt at sikre en længere holdbarhed af forbrugsvarer for at opnå mere bæredygtige forbrugsmønstre og en cirkulær økonomi. Det er også meget vigtigt at holde fejlbehæftede produkter ude af EU's marked ved at styrke markedsovervågningen og give de økonomiske aktører de rigtige incitamenter, så tilliden til det indre markeds funktionsmåde kan øges. I den forbindelse er produktspecifik EU-lovgivning den mest hensigtsmæssige tilgang til indførelse af holdbarhedskrav og andre produktrelaterede krav til særlige former for eller grupper af produkter ved hjælp af tilpassede betingelser. Dette direktiv skal derfor være komplementært i forhold til målsætningerne for denne ~~sektors~~produktspecifikke EU-lovgivning. For så vidt som specifikke holdbarhedsoplysninger angives i en erklæring forud for aftalens indgåelse, som er en del af købsaftalen, skal forbrugeren kunne regne med disse oplysninger som en del af betingelserne for varens overensstemmelse med aftalen.
- (24) En øget retssikkerhed for både forbrugere og sælgere kræver en klar angivelse af, hvornår varens overensstemmelse med aftalen skal vurderes. For at sikre, at nærværende direktiv er i overensstemmelse med direktiv 2011/83/EU, er det hensigtsmæssigt at fastsætte tidspunktet for risikoens overgang som tidspunktet for vurderingen af varens overensstemmelse med aftalen. I de tilfælde, hvor varen skal installeres, bør det pågældende tidspunkt imidlertid tilpasses.
- (25) Medlemsstaternes valgfri mulighed for at bevare forbrugerens underretningsforpligtelser kan føre til, at forbrugerne let risikerer at få afvist velbegrundede krav om afhjælpning i tilfælde af forsinket eller manglende

underretning, især i forbindelse med en grænseoverskridende transaktion, hvor en anden medlemsstats ret gør sig gældende, og forbrugeren ikke har kendskab til den underretningsforpligtelse, som udspringer af den anden medlemsstats ret. Derfor skal der ikke fastsættes en underretningsforpligtelse for forbrugerne. Medlemsstaterne kan desuden ikke indføre eller bevare et krav om, at forbrugeren skal underrette sælgeren om mangler inden en bestemt frist.

- (26) For at give virksomhederne mulighed for at forlade sig på et enkelt sæt regler i hele EU er det nødvendigt fuldt ud at harmonisere den periode, hvor bevisbyrden i forbindelse med manglen er omvendt til gavn for forbrugeren. Forbrugeren skal inden for de første to år blot ~~gødgøre~~ dokumentere, at der foreligger en mangel, for at kunne drage fordel af antagelsen om, at der er tale om en manglende overensstemmelse, uden også at skulle bevise, at manglen faktisk forelå på det relevante tidspunkt for mangelsbedømmelsen. For at øge retssikkerheden i forhold til tilgængelige beføjelser ved mangler og fjerne en af de største hindringer, der står i vejen for det ~~digitale~~ indre marked, bør der etableres en fuldt ud harmoniseret rækkefølge, som beføjelserne kan udøves i. Forbrugeren skal navnlig have valget mellem reparation og omlevering som en første beføjelse, hvilket bør bidrage til at bevare aftaleforholdet og den gensidige tillid. Forbrugeren skal have mulighed for at kræve reparation fremmer desuden et bæredygtigt forbrug og kan bidrage til, at produkterne får en længere holdbarhed.
- (27) Forbrugeren valg mellem reparation og omlevering bør kun begrænses, i det omfang det valgte ville være uforholdsmæssigt i forhold til den anden mulighed, ulovligt eller umuligt. Det ville f.eks. være uforholdsmæssigt at kræve omlevering af et produkt på grund af en mindre ridse, hvor omlevering ville medføre betydelige omkostninger, hvorimod ridsen let ville kunne repareres.
- (28) Hvis sælgeren ikke har afhjulpnet manglen gennem reparation eller omlevering uden væsentlig ulempe for forbrugeren og inden for rimelig tid, har forbrugeren ret til et afslag i prisen eller til at bringe aftalen til ophør. En eventuel reparation eller omlevering ~~skal særligt~~ bør navnlig være gennemført på en vellykket måde inden for dette rimelige tidsrum. Hvad der er et rimeligt tidsrum, skal vurderes på et objektivt grundlag under hensyn til varens og manglens karakter. Hvis sælgeren efter udløbet af det rimelige tidsrum ikke har afhjulpnet manglen på en vellykket måde, skal forbrugeren ikke være forpligtet til at acceptere yderligere forsøg på afhjælpning af den samme mangel fra sælgerens side.
- (29) I betragtning af at retten til at bringe aftalen til ophør på grund af en mangel er en vigtig beføjelse, der finder anvendelse, når reparation eller omlevering ikke er mulig eller er mislykket, skal forbrugeren ligeledes kunne udøve retten til at bringe aftalen til ophør, hvis manglen er uvæsentlig. Dette vil medføre et stærkt incitament til at afhjælpe alle former for mangler på et tidligt tidspunkt. For at udøve retten til at bringe aftalen til ophør i praksis i situationer, hvor forbrugeren har købt flere varer, hvoraf nogle er tilbehør til det primære produkt, og som forbrugeren ikke ville have købt uden det primære produkt, og manglen berører det primære produkt, skal forbrugeren ligeledes have ret til at bringe aftalen til ophør for så vidt angår tilbehøret, selv om tilbehøret er i overensstemmelse med aftalen.
- (30) Hvis forbrugeren bringer aftalen til ophør på grund af en mangel, ~~bestemmer~~ bør dette direktiv udelukkende bestemme de væsentligste virkninger af samt reglerne vedrørende retten til at bringe aftalen til ophør, navnlig parternes forpligtelse til at tilbagelevere, hvad de har modtaget. Dermed ~~er~~ bør sælgeren være forpligtet til at

refundere det beløb, som forbrugeren har betalt, og forbrugeren skal bør tilbagelevere varen.

- (31) For at sikre forbrugernes ret til at bringe aftalen til ophør i praksis samtidig med, at det undgås, at forbrugeren beriges uberettiget, skal forbrugernes forpligtelse til at betale for forringelsen af varens værdi begrænses til tilfælde, hvor forringelsen er større end forringelsen ved normal brug. Under alle omstændigheder skal forbrugeren ikke være forpligtet til at betale mere end den aftalte købesum for varen. I tilfælde, hvor det er umuligt at tilbagelevere varen på grund af ødelæggelse eller bortkomst, skal forbrugeren betale sælgeren pengeværdien af de ødelagte varer. Forbrugeren skal imidlertid ikke være forpligtet til at betale pengeværdien, hvis ødelæggelsen eller bortkomsten skyldes, at varerne ikke er i overensstemmelse med aftalen.
- (32) For at øge sælgernes retssikkerhed og forbrugernes generelle tillid til den grænseoverskridende handel er det nødvendigt at harmonisere den periode, hvor sælgeren er ansvarlig for mangler, der eksisterer på det tidspunkt, hvor forbrugeren får varerne i fysisk besiddelse. I betragtning af at hovedparten af medlemsstaterne har indført en 2-årig periode i forbindelse med gennemførelsen af direktiv 1999/44, og at denne periode i praksis betragtes som et rimeligt tidsrum af markedsdeltagerne, bør den bevares.
- (33) For at sikre en større bevidsthed hos forbrugerne og en mere gnidningsløs håndhævelse af EU-reglerne om forbrugernes rettigheder i forbindelse med mangelfulde varer bør dette direktiv afstemme det tidsrum, hvor bevisbyrden er omvendt til gavn for forbrugeren, med det tidsrum, hvor sælgeren er ansvarlig for eventuelle mangler.
- (34) Med henblik på at sikre gennemsigtigheden indeholder direktivet visse gennemsigtighedskrav, for så vidt angår de handelsmæssige garantier. For at forbedre retssikkerheden og undgå, at forbrugerne vildledes, ~~bestemmer~~ bør dette direktiv bestemme, at de vilkår, der er mest fordelagtige for forbrugeren, skal finde anvendelse, hvis betingelserne for den handelsmæssige garanti, der er fastsat i reklamer eller i oplysninger afgivet af sælgeren inden aftalens indgåelse, er mere fordelagtige end de vilkår, der er fastsat i garantierklæringen. Endelig bør direktivet fastlægge regler for indholdet af garantierklæringen, samt for hvordan den stilles til rådighed for forbrugerne. Medlemsstaterne bør frit kunne fastlægge regler vedrørende andre aspekter af handelsmæssige garantier, som ikke er omfattet af dette direktiv, forudsat at disse regler ikke fratager forbrugerne den beskyttelse, de nyder takket være de fuldt ud harmoniserede bestemmelser i dette direktiv vedrørende handelsmæssige garantier.
- (35) I betragtning af at sælgeren er ansvarlig over for forbrugeren for eventuelle mangler ved varen, der skyldes en handling eller en undladelse begået af sælgeren eller tredjemand, er det berettiget, at sælgeren skal have ret til at rejse krav over for den ansvarlige person i et tidligere led i transaktionskæden. Dette direktiv skal imidlertid ikke berøre aftalefriheden mellem sælgeren og andre parter i transaktionskæden. Medlemsstaterne bør oplyse de nærmere detaljer vedrørende udøvelsen af denne ret, navnlig for så vidt angår spørgsmålet om, mod hvem og hvordan sælgeren kan rejse krav.
- (36) Personer eller organisationer, der i henhold til national lovgivning anses for at have en legitim interesse i at beskytte forbrugerretlige rettigheder, skal have ret til at anlægge sag, enten ved en domstol eller ved en myndighed med kompetence til at påkende klager eller til at indlede relevante retssager.

- (37) Intet i dette direktiv er til hinder for anvendelsen af regler i den internationale privatret, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 og forordning (EU) nr. 1215/2012⁵⁰.
- (38) ~~Direktiv 1999/44/EF skal ændres, så fjernsalg ikke er omfattet af dets anvendelsesområde bør ophæves. Ophævelsesdatoen bør svare til nærværende direktivs gennemførelsesdato. For at sikre, at de love og administrative bestemmelser, som medlemsstaterne skal gennemføre for at være i overensstemmelse med nærværende direktiv for så vidt angår aftaler, der indgås fra gennemførelsesdatoen og derefter, bør dette direktiv ikke finde anvendelse for aftaler, der er indgået før gennemførelsesdatoen.~~
- (39) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004⁵¹ bør ændres, således at den indeholder en henvisning til dette direktiv i sit bilag med henblik på at fremme det grænseoverskridende samarbejde om håndhævelsen af dette direktiv.
- (40) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF⁵² bør ændres, således at det indeholder en henvisning til dette direktiv i sit bilag for at sikre, at de i dette direktiv fastlagte kollektive forbrugerinteresser beskyttes.
- (41) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter⁵³ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (42) ~~Da d~~Dette direktivs formål, nemlig at bidrage til det indre markeds funktion ved på en konstruktiv måde at tackle aftaleretlige hindringer for ~~onlinesalg og andre former for fjernsalg af varer på tværs af grænserne i EU, ikke kan ikke~~ opfyldes tilstrækkeligt af medlemsstaterne, eftersom hver medlemsstat ikke er i stand til på egen hånd at håndtere den nuværende retlige fragmentering ved at sikre, at den nationale lovgivning stemmer overens med de øvrige medlemsstats lovgivning. Målene i dette direktiv kan derfor, men bedre kan opfyldes på EU-niveau ved at afskaffe de konstaterede aftaleretlige hindringer gennem en fuldstændig harmonisering, kan EU kan med henblik på at opfylde målene i dette direktiv derfor vedtage foranstaltninger med henvisning til nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i denne artikel går forslaget ikke videre, end hvad der er nødvendigt for nå målene.
- (43) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og respekterer de principper, der navnlig anerkendes i EU's charter om grundlæggende rettigheder, herunder chartrets artikel 16, 38 og 47 —

50 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (omarbejdning) (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1).

51 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (EUT L 165 af 18.6.2004 EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1).

52 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF af 23. april 2009 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser (EUT L 110 af 1.5.2009, s. 30).

53 EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter visse krav til ~~købsaftaler om fjernsalg~~ mellem sælger og forbruger, navnlig regler om varers overensstemmelse, beføjelser i tilfælde af mangler og reglerne for udøvelse af disse beføjelser.
2. Direktivet finder ikke anvendelse på aftaler om ~~fjernsalg~~ af tjenesteydelser. Såfremt en aftale omfatter både salg af varer og levering af tjenesteydelser, finder direktivet kun anvendelse på den del, der vedrører salg af varer.
3. Direktivet finder ikke anvendelse på ~~varer~~ fysiske medier, der integrerer digitalt indhold således, at der er tale om varer, som udelukkende fungerer som medium for det digitale indhold ved levering til forbrugeren.
4. Medlemsstaterne kan udelukke brugte genstande, som sælges på offentlig auktion, hvor forbrugerne har mulighed for selv at være til stede, fra dette direktivs anvendelsesområde.
45. Dette direktiv berører ikke den nationale lovgivnings almindelige aftaleret såsom bestemmelserne om aftalers indgåelse, gyldighed og virkning, herunder konsekvenserne af at bringe en aftale til ophør.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) "købsaftale": enhver aftale, hvorved sælgeren overdrager eller påtager sig at overdrage ejendomsretten til en vare — herunder en vare, der skal tilvirkes eller fremstilles — til forbrugeren, og forbrugeren betaler eller påtager sig at betale prisen herfor
- b) "forbruger": enhver fysisk person, der i forbindelse med de af dette direktiv omfattede aftaler ikke handler som led i sit erhverv
- c) "sælger": enhver fysisk person eller enhver juridisk person, uanset om der er tale om offentligt eller privat ejerskab, der handler, herunder via en anden person, der optræder i dennes navn eller på dennes vegne, som led i sit erhverv i forbindelse med de af dette direktiv omfattede aftaler
- d) "producent": den, der har fremstillet en vare, den importør, der har indført den i Unionen, eller enhver anden, der fremstår som producent ved at have forsynet varen med sit navn, sit mærke eller et andet kendetegn
- e) "vare": enhver løsørestand, undtagen
 - a) varer, som sælges på tvangsauktion eller i øvrigt i henhold til lov
 - b) vand, gas og el, medmindre det udbydes til salg i et afgrænset volumen eller en bestemt mængde
- f) "aftale om fjernsalg": en købsaftale, der indgås som led i en organiseret fjernsalgsordning, uden at sælgeren og forbrugeren samtidig er fysisk til stede, idet

der til og med tidspunktet for aftalens indgåelse udelukkende anvendes en eller flere former for fjernkommunikationsteknikker, herunder internettet

- g) "varigt medium": ethvert middel, som sætter forbrugeren eller sælgeren i stand til at lagre oplysninger rettet personligt til vedkommende med mulighed for fremtidig anvendelse i en periode afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger
- h) "handelsmæssig garanti": enhver forpligtelse, som sælgeren eller en producent ("garantigiveren") har påtaget sig over for forbrugeren, ud over sin retlige forpligtelse til at levere en kontraktmæssig ydelse, til at refundere købesummen eller omlevere, reparere eller på anden måde afhjælpe mangler ved varerne, hvis de ikke svarer til de specifikationer eller ethvert andet krav, der fremgår af garantierklæringen eller af de relevante reklamer, der var tilgængelige på tidspunktet eller forud for aftalens indgåelse, og som ikke relaterer sig til ydelsens kontraktmæssighed
- i) "aftale": en kontrakt indgået med den hensigt at skabe forpligtelser eller andre retsvirkninger
- j) "afhjælpning": at bringe forbrugsvaren i overensstemmelse med købsaftalen i tilfælde af en mangel
- k) "gratis/uden vederlag": fri for de nødvendige omkostninger, ~~der er nødvendige~~ for at bringe varen i overensstemmelse, navnlig forsendelsesomkostninger, arbejds løn og materialeomkostninger.

Artikel 3

Harmoniseringsniveau

Medlemsstaterne må ikke bevare eller indføre bestemmelser, som fraviger dem, der er fastsat i dette direktiv, herunder strengere eller lempeligere bestemmelser, for at sikre et andet forbrugerbeskyttelsesniveau.

Artikel 4

Overensstemmelse med aftalen

1. For at være i overensstemmelse med aftalen sikrer sælgeren, at varen, hvor det er relevant:
 - a) svarer til den mængde, kvalitet og beskrivelse, der er fastsat i aftalen, hvilket indebærer, at hvis sælgeren viser forbrugeren en prøve eller en model, skal varen svare til den kvalitet og den beskrivelse, der gælder for prøven eller modellen
 - b) er egnet til et særligt formål, som forbrugeren ønsker, at den skal kunne anvendes til, når han/hun har gjort sælger bekendt hermed på tidspunktet for aftalens indgåelse, og sælger har accepteret dette, og
 - c) har de egenskaber og den ydeevne, der er angivet i en erklæring forud for aftalens indgåelse, som udgør en integreret del af aftalen.
2. For at være i overensstemmelse med aftalen skal varerne også opfylde kravene i artikel 5, 6 og 7.

3. En aftale om at fravige, gøre undtagelse fra eller ændre retsvirkningerne af artikel 5 og 6 til skade for forbrugeren er kun gyldig, hvis forbrugeren ved aftalens indgåelse kendte til varens særlige stand og udtrykkeligt accepterede denne særlige stand, da aftalen blev indgået.

Artikel 5

Krav til varens overensstemmelse med aftalen

Varen skal, hvor det er relevant:

- a) være egnet til alle de formål, til hvilke varer af den samme beskrivelse sædvanligvis vil blive anvendt
- b) leveres med eventuelt tilbehør, installationsvejledning eller andre instrukser, som køberen kan forvente at modtage, og
- c) have de egenskaber og den ydeevne, der er sædvanlig for varer af samme type, og som forbrugeren med rimelighed kan forvente under hensyntagen til dens art og i givet fald de oplysninger om dens konkrete egenskaber, der er afgivet offentligt om den af eller på vegne af sælgeren eller af en anden person i et tidligere led i transaktionskæden, herunder producenten, medmindre sælgeren godtgør, at:
 - i) sælger ikke havde kendskab til og ikke med rimelighed kunne have haft kendskab til den pågældende oplysning
 - ii) den pågældende oplysning var rettet ved indgåelsen af købsaftalen, eller
 - iii) den pågældende oplysning ikke kan have haft betydning for beslutningen om at købe den pågældende vare.

Artikel 6

Forkert installation

Når varen er installeret forkert, anses mangler, der skyldes den forkerte installation, som misligholdelse af aftalen, hvis:

- a) varen er installeret af sælgeren eller på sælgerens vegne, eller
- b) varen skulle installeres af forbrugeren, blev installeret af forbrugeren, og den forkerte installation skyldes en mangel ved installationsvejledningen.

Artikel 7

Tredjemands ret

På det relevante tidspunkt for mangelsbedømmelsen, jf. artikel 8, skal varen være fri for tredjemands ret, herunder på grundlag af intellektuel ejendomsret, således at varen kan bruges i overensstemmelse med aftalen.

Artikel 8

Relevant tidspunkt for mangelsbedømmelsen

1. Sælgeren er ansvarlig for mangler, der forelår på det tidspunkt, hvor:

- a) forbrugeren eller en af forbrugeren angiven tredjemand, dog ikke befragteren, får varen i fysisk besiddelse, eller
 - b) varen overdrages til den af forbrugeren angivne befragter, og den pågældende befragter ikke var blevet tilbudt af sælgeren, eller hvor sælgeren ikke tilbyder transport.
2. Hvis varen er installeret af sælgeren eller på sælgerens vegne, anses installationen for fuldført, når forbrugeren har fået varen i sin fysiske besiddelse. Hvis varen skulle installeres af forbrugeren, anses forbrugeren for at have haft rimelig tid til at installere varen på det tidspunkt, hvor han/hun har fået varen i sin fysiske besiddelse, dog under alle omstændigheder senest 30 dage efter det i stk. 1 angivne tidspunkt.
3. En mangel, der bliver synlig inden to år efter det i stk. 1 og 2 angivne tidspunkt, antages at have foreligget på det i stk. 1 og 2 angivne tidspunkt, medmindre dette er uforeneligt med varens art eller med manglens art.

Artikel 9

Forbrugers beføjelser i tilfælde af mangler

1. I tilfælde af mangel har forbrugeren ret til at få varen bragt i overensstemmelse med købsaftalen af sælgeren ved afhjælpning eller omlevering uden omkostninger for forbrugeren i overensstemmelse med artikel 11.
2. Afhjælpning eller omlevering skal ske inden for rimelig tid og uden væsentlig ulempe for forbrugeren under hensyntagen til varens art og forbrugers formål med at anskaffe varen.
3. Forbrugeren har ret til et forholdsmæssigt afslag i prisen i henhold til artikel 12 eller til at bringe aftalen til ophør i henhold til artikel 13, såfremt:
 - a) reparation eller omlevering er ulovligt eller umuligt
 - b) sælgeren ikke har foretaget reparation eller omlevering inden for en rimelig tid
 - c) reparation eller omlevering medfører en væsentlig ulempe for forbrugeren, eller
 - d) sælgeren har tilkendegivet, eller det tydeligt fremgår af omstændighederne, at sælgeren ikke vil bringe varen i overensstemmelse med aftalen inden for en rimelig tid.
4. Forbrugeren kan tilbageholde eventuelle udestående betalinger af købesummen, indtil sælgeren har bragt varen i overensstemmelse med aftalen.
5. Forbrugeren har ikke ret til afhjælpning, i det omfang forbrugeren har bidraget til manglen eller virkningerne heraf.

Artikel 10

Oml levering af varen

1. Når sælgeren afhjælper manglen ved omlevering, skal sælgeren tage den vare tilbage, der er sket omlevering for, for egen regning, medmindre parterne har aftalt andet, efter at forbrugeren har underrettet sælgeren om manglen.
2. Såfremt forbrugeren har installeret varen under hensyn til dens art og formål, før manglen blev synlig, omfatter pligten til at tage den vare tilbage, der er sket

omlevering for, flytning af den mangelfulde vare og installation af ombytningsvarer eller afholdelse af de hermed forbundne omkostninger.

3. Forbrugeren skal ikke betale for brug af det, som der er sket omlevering for, i tiden forud for omleveringen.

Artikel 11

Forbrugers valg af afhjælpning i form af enten reparation eller omlevering

Forbrugeren kan vælge mellem reparation og omlevering, medmindre det valgte ville være ulovligt eller umuligt eller i forhold til den anden mulighed ville påføre sælgeren udgifter, der ville være uforholdsmæssigt store under hensyn til alle omstændigheder, herunder:

- a) den værdi, varen ville have, hvis den var mangelfri
- b) manglens betydning
- c) om den alternative afhjælpning kunne foretages uden væsentlig ulempe for forbrugeren.

Artikel 12

Afslag i prisen

Afslaget skal fastsættes forholdsmæssigt på grundlag af den lavere værdi af den vare, som forbrugeren har modtaget, i forhold til en kontraktmæssig vares værdi.

Artikel 13

Forbrugers ret til at bringe aftalen til ophør

1. Forbrugeren udøver sin ret til at bringe en aftale til ophør ved at give sælgeren meddelelse herom, uanset meddelelsesform.
2. Når manglen kun vedrører nogle af de i henhold til aftalen leverede varer, og der foreligger en grund til i henhold til artikel 9 at bringe aftalen til ophør, kan forbrugeren udelukkende bringe aftalen til ophør, hvad angår disse varer og andre varer, som forbrugeren har købt som tilbehør til de mangelfulde varer.
3. Når forbrugeren bringer aftalen til ophør i dens helhed eller for nogle af de i henhold til aftalen leverede varer i overensstemmelse med stk. 2, gælder følgende:
 - a) sælgeren skal tilbagebetale købesummen uden unødigt ophold og under alle omstændigheder senest 14 dage efter, at meddelelsen er modtaget, og betale omkostningerne ved tilbagebetalingen
 - b) forbrugeren skal for sælgers regning tilbagelevere varerne til sælgeren uden unødigt ophold og under alle omstændigheder senest 14 dage efter, at meddelelsen om, at aftalen bringes til ophør, er afsendt
 - c) såfremt varerne ikke kan tilbageleveres på grund af ødelæggelse eller bortkomst, skal forbrugeren betale sælgeren den pengeværdi, som de mangelfulde varer ville have haft på tidspunktet for tilbageleveringen, hvis varerne var blevet opbevaret af modtageren indtil dette tidspunkt, uden at varerne var blevet ødelagt eller bortkommet, medmindre ødelæggelsen eller bortkomsten skyldes, at varerne ikke er i overensstemmelse med aftalen, og

- d) forbrugeren skal betale for en forringelse af varernes værdi, dog blot i det omfang værdiforringelsen er større end afskrivningen ved normal brug. Betalingen for værdiforringelsen må ikke overstige den pris, der er betalt for varerne.

Artikel 14

Tidsfrister

Forbrugeren har ret til afhjælpning i tilfælde af mangler ved varen, når manglen bliver synlig inden to år efter det relevante tidspunkt for mangelsbedømmelsen. Hvis de i artikel 9 nævnte rettigheder ifølge national lovgivning er underkastet en reklamationsfrist, skal denne frist være på mindst to år fra mangelsbedømmelsen.

Artikel 15

Handelsmæssige garantier

1. Enhver handelsmæssig garanti er bindende for garantigiveren på de vilkår, der er fastsat i:
 - a) oplysninger afgivet af sælgeren inden aftalens indgåelse, herunder erklæringer forud for aftalens indgåelse, som udgør en integreret del af aftalen
 - b) reklamer, der var tilgængelige på tidspunktet eller forud for aftalens indgåelse og
 - c) garantierklæringen.Hvis garantierklæringen er mindre fordelagtig for forbrugeren end de vilkår, der er fastsat i oplysninger afgivet af sælgeren inden aftalens indgåelse eller i reklamer, er den handelsmæssige garanti bindende i henhold til de vilkår, der er fastsat i oplysninger fra sælgeren inden aftalens indgåelse eller i reklamer vedrørende den handelsmæssige garanti.
2. Garantierklæringen skal udleveres på et varigt medium og være udfærdiget i et klart og forståeligt sprog. Den skal indeholde følgende:
 - a) en utvetydig erklæring om forbrugernes lovbestemte rettigheder i henhold til dette direktiv og en utvetydig erklæring om, at disse rettigheder ikke påvirkes af den handelsmæssige garanti, og
 - b) de af den handelsmæssige garantis vilkår, der supplerer forbrugernes lovbestemte rettigheder, oplysninger om varigheden, overførbarheden, det geografiske omfang og tilstedeværelsen af gebyrer, som forbrugeren kan blive pålagt for at kunne benytte den handelsmæssige garanti, garantigiverens navn og adresse samt, såfremt denne person ikke er garantigiveren, navn og adresse på den person, mod hvem der kan rejses krav, og proceduren desangående.
3. Med henblik på denne artikel forstås "varigt medium" som ethvert middel, der sætter parterne i stand til at lagre oplysninger rettet personligt til dem med mulighed for fremtidig anvendelse i en periode afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger.
- ~~3.4.~~ Manglende overholdelse af stk. 2 berører ikke det faktum, at den handelsmæssige garanti er bindende for garantigiveren.

- 4.5. Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere regler om andre aspekter vedrørende handelsmæssige garantier, som ikke er reguleret ved denne artikel, i det omfang disse regler ikke reducerer det beskyttelsesniveau, der er fastsat i denne artikel.

Artikel 16

Regresret

Hvis den endelige sælger hæfter over for forbrugeren på grund af en mangel, som skyldes en handling eller en undladelse begået af en person i et tidligere led i transaktionskæden, har sælgeren ret til at rejse krav over for den eller de ansvarlige personer i transaktionskæden. Det afgøres efter national lovgivning, mod hvilke personer sælgeren kan rejse krav, og hvilke beføjelser og betingelser for udøvelsen heraf der finder anvendelse.

Artikel 17

Håndhævelse

1. Medlemsstaterne skal sørge for, at der findes effektive og tilstrækkelige midler til at sikre, at direktivet overholdes.
2. De i stk. 1 omtalte midler skal omfatte bestemmelser om, at et eller flere af følgende organer kan anlægge sag i henhold til national lovgivning ved en domstol eller ved en kompetent myndighed for at sikre, at de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, finder anvendelse:
 - a) offentlige instanser eller deres repræsentanter
 - b) forbrugerorganisationer med legitim interesse i at beskytte forbrugerne
 - c) faglige organisationer med legitim interesse i at handle.

Artikel 18

Ufravigelighed

En aftale, der til skade for forbrugeren bestemmer, at nationale foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv ikke skal finde anvendelse, eller fraviger eller ændrer disses retsvirkninger, før forbrugeren har gjort den erhvervsdrivende opmærksom på manglen, er ikke bindende for forbrugeren, medmindre aftalens parter træffer bestemmelse om, at kravene i artikel 5 og 6, jf. artikel 4, stk. 3, ikke skal finde anvendelse, eller fraviger eller ændrer deres retsvirkninger.

Artikel 19

~~Ændringer af direktiv 1999/44/EF, forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF~~

1. ~~I artikel 1 i direktiv 1999/44/EF foretages følgende ændringer:~~
 - a) ~~stk. 1 affattes således:~~

~~"1. Formålet med dette direktiv er en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om visse aspekter af **aftaler om køb af forbrugsvarer og om garantier** i forbindelse hermed, **som ikke er aftaler om fjernsalg**, for at sikre, at der~~

~~fastsættes et ensartet minimumsniveau for forbrugerbeskyttelse inden for rammerne af det indre marked."~~

b) i stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) litra f) affattes således:

~~"f) afhjælpning: at bringe forbrugsvarer i overensstemmelse med købsaftalen i tilfælde af en mangel"~~

ii) følgende punkt tilføjes:

~~"g) "aftale om fjernsalg": en købsaftale, der indgås som led i en organiseret fjernsalgsordning, uden at sælgeren og forbrugeren samtidig er fysisk til stede, idet der til og med tidspunktet for aftalens indgåelse udelukkende anvendes en eller flere former for fjernkommunikationsteknikker, herunder internettet."~~

~~21.~~ I bilaget til forordning (EF) nr. 2006/2004 ~~tilføjes~~ affattes følgende punkt 11 således:

~~"22. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) N/XXX af XX/XX/201X om visse aspekter af aftaler om onlinealg og andre former for fjernsalg af varer, om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF og om ophævelse af direktiv 1999/44/EF (EUT...)"~~

~~32.~~ I bilag I til direktiv 2009/22/EF ~~tilføjes~~ affattes følgende punkt 7 således:

~~"467. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) N/XXX af XX/XX/201X om visse aspekter af aftaler om onlinealg og andre former for fjernsalg af varer, om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF og om ophævelse af direktiv 1999/44/EF (EUT...)"~~

Artikel 20

Overgangsbestemmelser

1. Dette direktiv finder ikke anvendelse for aftaler, der er indgået før den [date of two years after the entry into force of this Directive].
2. Medlemsstaterne sørger for, at de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre dette direktiv, fra den [date of two years after the entry into force] finder anvendelse for alle aftaler, der indgås fra og med denne dato.

Artikel 21

Ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbruger køb og garantier i forbindelse hermed ophæves fra den [date of two years after the entry into force]. Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag I.

Artikel 202

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [date of two years after the entry into force].

2. Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 243

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Artikel 19 anvendes dog først fra den [date of two years after the entry into force of this Directive].

Artikel 224

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand